

Datum:

18 februari 2020

Onderwerp:

VNG-input voor plenair debat Wijziging Wgs (35316)

Geachte dames en heren,

Naar verwachting behandelt u in week 10 (2 – 6 maart) de Wijziging van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening ten behoeve van de uitwisseling van persoonsgegevens (35316). Wij zijn blij met de kansen die deze wijziging biedt om schuldenproblematiek bij inwoners in een vroeg stadium te kunnen signaleren en aanpakken, met als ultiem doel: een schuldenvrije toekomst.

Wij hebben echter zorgen over de wijze waarop de wetswijziging nu wordt ingevuld, omdat het zo voor gemeenten niet mogelijk is om de doelstelling van de wet waar te kunnen maken. U heeft onlangs de Nota naar aanleiding van het Verslag van staatssecretaris Van Ark ontvangen. De beantwoording van deze vragen vormt voor de VNG de aanleiding om nogmaals uw aandacht te vragen voor de drie meest kritische succesvoorwaarden die in het voorliggende voorstel onvoldoende zijn geborgd.

1. Voldoende capaciteit en financiële middelen

We vragen om een goed en gedegen Artikel 2 onderzoek waarbij kosten en inverdieneffecten inzichtelijk worden gemaakt. Om dit goed te kunnen doen stellen we voor om de tijdelijke impuls vanuit het regeerakkoord met een jaar te verlengen (was incidenteel € 22,5 miljoen). Wanneer gemeenten vanaf 2021 minder middelen voor schuldhulpverlening krijgen, vormt dat een risico voor de uitvoering.

2. Lokale beleidsruimte bij het ontvangen, kwalificeren en verrijken van vroegsignalen

Het wetsvoorstel verplicht gemeenten om bij elk ontvangen vroegsignaal een inwoner een aanbod te doen voor een eerste gesprek over mogelijke schuldhulpverlening. Juist voor vroegsignalering is het echter van belang om lokaal beleid te kunnen voeren en de signalen te kunnen beoordelen op kwaliteit en rechtmatigheid. Op die manier kan de gemeente effectief omgaan met capaciteit en middelen en deze alleen inzetten op signalen waarbij een interventie daadwerkelijk effect heeft. Daarom pleiten wij er voor de wettelijke verplichting te laten vallen en te vervangen door een 'kan'-bepaling. Een wettelijke verplichting is in dit geval een voorbeeld van knellend micromanagement.

3. Beschikbaarheid van landelijke ICT-voorzieningen voor gegevensuitwisseling, inclusief de bijbehorende 'governance' in de schuldenketen

Om de verbeterde grondslag in de uitvoeringspraktijk effectief te kunnen toepassen, dienen schuldhulpverleners de betreffende gegevens te kunnen ontvangen in de softwaresystemen waarin ze dagelijks werken. Daar zijn informatievoorzieningen voor nodig.

Zie voor nadere informatie onze reactie op de internetconsultatie en onze eerste beknopte uitvoeringstoets. Aanvullend hierop starten wij zelf een uitgebreide impactanalyse naar de gevolgen van deze wetgeving op de gemeentelijke uitvoeringspraktijk.